

jeg meget vil fraraade, at man overhovedet kommer ind paa at eksperimentere med denne Sag.

Holdgaard: Der foreligger ikke nogen Misforstaaelse fra min Side. Da det ærede Medlem (Hauch) nu udtalte, at Landbruget beklager, at det ikke kan opfylde sine Forpligtelser, forekommer det mig saa meget mere mærkeligt, at man overfor dette Spørgsmaal indtager den Stilling, at man ikke er villig til at lægge disse Forpligtelser over paa Landbruget.

Hauch: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, der nys satte sig (Holdgaard), at det er netop det, vi ogsaa vil lade disse Forpligtelser overgaa. Det ærede Medlem har altsaa dog ikke forstaaet, hvad det drejede sig om, naar det ikke er blevet ham ganske klart, at det netop er det Venstre vil.

Indenrigsministeren (Rode): Af Bilagene til Lovforslaget vil det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Hauch) have set hele denne Sags Behandling i det kombinerede Kødudvalg og have set, at man tænkte sig som en nødvendig Ordning, naar Kødet skulde bringes ud til Befolkningen paa en saadan Maade, at Befolkningen virkelig fik fuld Nytte af Rabatmærkerne, og Tilskuddet ikke forsvandt i en eller anden urigtig Lomme, at de, der skulde autoriseres som Slagtere under Rationeringen, skulde bringes under en meget udpræget Kontrol. Hele dette System har selvfølgelig store Vanskeligheder, det vil enhver Ordning have i disse Tider, men de forskellige Mænd, som har arbejdet med denne Sag, derimellem ogsaa Slagternes Repræsentanter, har ment, at det var muligt at bringe hele Slagtervirk-somheden og Slagtekødhandelen ind under en saadan Kontrol, at man kunde sikre sig, at de Slagtere, som forhandlede Kød, ikke vilde faa mere end en begrænset Avance. Denne Autorisation af Slagtere og denne Kontrol er det ikke tænkt at opgive, fordi man gaar over til en anden Ordning med Hensyn til Prisfastsættelsen. Det er Meningen fremdeles at søge dette gennemført, og der vil for Slagteren være et Udgangspunkt. Han ved, at hans samlede Avance ikke maa overstige det Antal Procent, som fastsættes, og hans Køb af Kvæg, hans Salg til Maksimalpris og til anden Pris og for Rabatmærker maa alt-sammen indregnes under hans samlede Forretning, han maa tage Hensyn til dem

under sin samlede Forretning. Jeg kan ikke i det, det ærede Medlem har sagt, se nogen Indvending mod det Synspunkt, som er ført frem her: Muligheden af, at Rabatmærket sættes i Forhold til Maksimalprisen for det Stykke Kød, som vedkommende Køber udtager, thi vedkommende, som har forlangt Autorisationen, ved jo, at han har den Forpligtelse at sælge Kød under Rationeringen til Maksimalpris og mod Afgivelse af Rabatmærker. Han vil ogsaa meget snart vide, i hvor høj Grad hans Kunderkreds hører ind under den Del af Befolkningen, som udelukkende vil bruge Rabatmærker, eller under den, som maaske vil købe andet Kød. At denne Ordning vil have sine Vanskeligheder, er der ikke den fjerneste Tvivl om, men hvis man fra Folketinget havde ført herover en Ordning, hvori der ikke var Maksimalpris, men derimod udelukkende en Kontrol med Slagtere, vilde det ærede Medlem have kunnet fremføre en Række Vanskeligheder, som Administrationen vilde komme til at staa overfor. Den alvorligste Indvending mod Fast-sættelse af Maksimalpris for det rationerede Kød er den, som det ærede Medlem ikke anførte denne Gang, men som fremtraadte i hans første Tale, nemlig at der kan opstaa den Vanskelighed for Slagteren, at han stilles vanskeligt i Konkurrencen med Hensyn til Indkøbet af Kvæg, hvis hans Kunder væsentlig hører til dem, der køber rationeret Kød. Det, tror jeg, er den væsentligste Indvending, og deraf opstaar utvivlsomt Spørgsmaalet om mulig Indførelse af Maksimalpris for alt Kød. Men hvis det er Frygten for Maksimalpris paa alt Kød, som dikterer det ærede Medlem hans Standpunkt, tillader jeg mig at sige det ærede Medlem, at Indførelse af Overpris paa levende Kvæg aldeles ikke sikrer det ærede Medlem imod, at der ikke indføres Maksimalpris paa Kød alligevel. Jeg har udtrykkelig i Folketinget maattet sige, at det er meget muligt, at denne Ordning nødvendigvis vil føre til Anvendelse af Maksimalpriser i et hvilket som helst System — ja, det ærede Medlem smiler, men da Formaålet er at skaffe Befolkningen dens Forbrug til en rimelig Pris, maa det ærede Medlem ikke finde noget komisk i, at man kan blive nødsaget til at ty til de Midler, som for Øjeblikket forefindes.

Hauch: Naar den højtærede Minister nævnede, at jeg smilede over den sidste Bemærkning om, at det ikke var umuligt,